

Conclusie van antwoord

Er zijn gegronde redenen om geen medewerking te verlenen aan het door moeder gedane verzoek.

Structurele tegenwerking door moeder

Op 2 juli 2008 werd door de Rechtbank bij Voorlopige Voorziening een omgangsregeling vastgesteld (productie 1). Na een vijftal keren omgang tussen mij en mijn kinderen besloot moeder circa oktober 2008 zonder geldige reden alle medewerking aan de omgang te weigeren. Behoudens een eenmalig contact tijdens een verjaardagsfeestje van [REDACTED] in 2009 was er geen contact tussen mij en mijn kinderen, tot medio 2010 begeleide omgang werd opgestart bij de Stichting Maashorst te 's-Hertogenbosch met een frequentie van 1x 1,5 uur per drie weken, welke eindigde in januari 2011 en door moeder gesaboteerd werd door meerdere malen te laat te komen en de omgang meerdere malen zonder geldige reden af te zeggen.

Daar er bij zowel de Stichting Maashorst als bij de Raad voor de Kinderbescherming gegronde vrees bestond dat moeder bij een nieuwe omgangsregeling opnieuw een uitspraak van de Rechtbank naast zich neer zou leggen werd geadviseerd een derde met juridisch mandaat aan te stellen. De Raad concludeerde dat de kinderen ernstig in de knel dreigden te raken en ernstig in hun ontwikkeling geschaad werden door uitblijven van omgang met vader, en verzocht de Rechtbank derhalve de kinderen met spoed onder toezicht te plaatsen. Gezien het spoedeisende karakter van de zaak werden [REDACTED] en [REDACTED] op 5 juli 2011 voorlopig onder toezicht van Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant geplaatst (productie 2) en vervolgens op 12 juli 2011 definitief en voor de duur van een jaar onder toezicht van Bureau Jeugdzorg geplaatst (productie 3).

Bureau Jeugdzorg besloot tot gesprekken met beide ouders gezamenlijk en tot begeleide omgang. Moeder weigerde echter alle medewerking aan zowel deze gesprekken als aan de begeleide omgang. Pas op 2 maart 2012 vond voor de eerste keer een eenmalig begeleide omgang plaats. Op 25 januari 2012 zou al begeleide omgang plaatsvinden, enige tijd daarvoor ontdekte ik echter dat moeder de spaarrekeningen van mijn kinderen had geplunderd (met een totale schade van circa € 15.000). Toen ik daar kritiek op uitte besloot moeder uit wraak geen medewerking te verlenen aan de geplande begeleide omgang. Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant heeft aangegeven dat moeder tot op de dag van vandaag zeer weigerachtig is om mee te werken aan de omgang.

Ook op alle andere gebieden omtrent de echtscheiding weigert moeder alle medewerking aan de afwikkeling daarvan. Zo zijn door de voortdurende tegenwerking van moeder niet alleen de omgang met mijn kinderen maar ook de boedelscheiding en de financiële kant nog niet afgewikkeld. Moeder blijft weigeren hier aan mee te werken, ondanks het feit dat moeder op 9 maart 2011 verklaarde “er recht en belang bij te hebben zich eindelijk in elk opzicht van mij verlost te mogen weten en de relatie met mij te mogen afsluiten” (productie 4). Opmerkelijk daarbij is dat moeder, ondanks haar wens van mij “verlost” te worden tot op de dag van vandaag zichzelf aanduidt als [REDACTED]. Dit tegenstrijdige gedrag blijkt eigen te zijn aan moeder; terzake de omgangsregeling grossiert moeder zelfs in tegenstrijdige verklaringen en gedragingen door dan weer te stellen dat zij omgang in het belang van de kinderen acht en dan weer te verklaren dat zij geen medewerking wil verlenen aan de omgang.

Moeder wordt verteerd door haatgevoelens jegens mij en heeft er voor gekozen deze uit te kuren door mijn kinderen als wapen in te zetten om mij te kwetsen. Moeder lijdt aan zeer ernstige psychische stoornissen, mist daardoor het besef dat zij mijn kinderen daarmee zeer ernstig beschadigt en lijkt niet in te zien dat haar voortdurende tegenwerking op alle denkbare gebieden in haar eigen nadeel is. Moeder blijkt niet in staat te zijn de partnerproblematiek gescheiden te zien van de relatie tussen vader en kinderen.

Ondanks haar wettelijke plicht daartoe weigert moeder al jarenlang mij te informeren over het wel en wee van mijn kinderen. Zij is al meermalen naar het buitenland op vakantie geweest maar heeft noch op verzoek noch op eigen initiatief ooit informatie verstrekt over vertrekdatum, verblijfadres gedurende de buitenlandse vakantie en terugkeerdatum, en evenmin over enige andere zaken omtrent mijn kinderen. De huisarts van mijn kinderen heeft van moeder zelfs de instructie gekregen om geen medische informatie over hen aan mij te verstrekken, ondanks dat ik als ouder met ouderlijk gezag daar wel recht op heb.

Wat hier nu dus gebeurt is dat moeder, die al jaren op alle mogelijke gebieden volledig dwarsligt, smaad en laster over mij verspreidt, de ene eis na de andere op tafel gooit en volledige medewerking eist zonder daar ooit iets tegenover te stellen, bij het minste weerwoord hysterisch wordt en zelfs kleine kinderen misbruikt om haar haatgevoelens jegens mij uit te kuren, nu geconfronteerd wordt met de gevolgen van haar jarenlange en deels criminele wangedrag. Populair gezegd: “eigen schuld, dikke bult”.

Het spreekt voor zich dat ik mijn kinderen een leuke vakantie gun. Het geeft echter geen pas dat moeder nu opeens het argument “kinderen hun vakantie gunnen” gebruikt terwijl zij zelf al jarenlang mijn kinderen geen omgang met hun vader gunt zonder daarvoor ooit enige gegronde reden aangevoerd te hebben, en daarmee dus zonder juridische grond mijn kinderen het recht op omgang met hun vader, zoals dat vastgelegd is in nationale en internationale wet- en regelgeving, ontzegt.

Contactverbod

Daarnaast is er nog een praktisch probleem. Bij vonnis van de politierechter is mij een contactverbod met moeder opgelegd waarvan de looptijd nog niet verstreken is. Moeder heeft het argument “contactverbod” gebruikt als een van haar redenen om geen medewerking te willen verlenen aan de gezamenlijke gesprekken bij Bureau Jeugdzorg. Toen mijn vriendin in november 2011 telefonisch contact met haar opnam om te informeren naar de huidige interesses van [REDACTED] en [REDACTED], zodat passende cadeautjes gekocht konden worden, weigerde moeder antwoord te geven maar werd moeder hysterisch en begon te schreeuwen dat ze zowel tegen mij als tegen mijn vriendin aangifte zou doen wegens overtreding van het contactverbod en ons beiden daarvoor strafrechtelijk zou laten vervolgen. Dit ondanks het feit dat mijn vriendin geen contactverbod heeft en niet namens mij maar op eigen initiatief handelde.

Kortom, zolang het moeder uitkwam moest het contactverbod koste wat kost gehandhaafd blijven, maar nu het opeens in haar nadeel werkt verwacht ze van mij dat ik dat contactverbod ga overtreden zodat moeder naar het buitenland op vakantie kan. Het moge duidelijk zijn dat dit niet gepast is.

Mogelijke vlucht naar het buitenland

Moeder is van Duitse afkomst en grootgebracht met de overtuigingen dat het Duitse volk superieur is aan alle andere volkeren (het zogenaamde “Herrenvolk”) en in Duitsland alles beter is; het bekende “bei uns ist alles besser”. Daarnaast heeft moeder in de loop der jaren veelvuldig verklaard naar België te willen verhuizen omdat de kinderopvang daar beter geregeld zou zijn dan in Nederland. Bureau Jeugdzorg is haar sinds medio 2011 zeer ter wille geweest door omgang tussen mij en mijn kinderen tegen te houden, doch na forse kritiek hierop door de Klachtencommissie van Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant zal nu op zeer korte termijn de door moeder zeer ongewenste omgang tot stand gaan komen.

Gezien dit alles bestaat er gegronde vrees dat moeder nieuwe identiteitspapieren voor [REDACTED] en [REDACTED] niet zozeer nodig heeft voor een vakantie naar het buitenland maar om met mijn kinderen naar het buitenland te verdwijnen om daarmee omgang tussen mij en mijn kinderen onmogelijk te maken. Daarnaast is inmiddels opnieuw tegen moeder aangifte gedaan wegens onder meer kindermishandeling en kindermisbruik en bestaat de vrees dat moeder zich door vertrek naar het buitenland zal trachten te onttrekken aan strafrechtelijke vervolging.

Overige punten

Het argument inzake de intake bij de Stichting Autismetotaal is niet steekhoudend. [REDACTED] is daar al geruime tijd bekend, en daar [REDACTED] daar al langere tijd bekend is had moeder redelijkerwijs kunnen voorzien dat zij een geldig legitimatiebewijs van [REDACTED] zou moeten kunnen tonen. Moeder had bij de Stichting Autismetotaal het nog geldige legitimatiebewijs van [REDACTED] dus kunnen overleggen met de mededeling dat zij dat alvast deed omdat het paspoort in mei 2012 zou verlopen en zijn niet zeker wist of zij tijdig een nieuw paspoort zou kunnen verkrijgen, mede ook vanwege de door de overheid voorziene extra grote drukte bij het aanvragen van identiteitsbewijzen in deze tijd van het jaar.

Moeder heeft veelvuldig laten blijken niet in staat te zijn tot normale en fatsoenlijke communicatie op een volwassen niveau en kiest er daarom voor om haar zin door te drijven middels het starten van volstrekt overbodige procedures, met als bijbedoeling mij daarmee op hoge kosten te jagen terwijl het haar bekend is dat mijn inkomen dusdanig is dat ik deze kosten niet kan betalen. Vandaar ook dat ik vandaag mijn eigen verdediging voer: mijn inkomen is dermate laag dat ik zelfs de eigen bijdrage voor een advocaat op grond van de Wet Rechtsbijstand niet meer kan betalen.

Ook het gedrag van mr. Muurmans in deze is ontoelaatbaar. Mr. Muurmans begint er langzaamaan een gewoonte van te maken om in familie zaken een kostenveroordeling te eisen op grond van zeer twijfelachtige motieven. Zo heeft hij in 2011 een kostenveroordeling geëist in een alimentatieprocedure welke ik tegen moeder gestart was, waarbij hij argumenteerde (productie 4):

“De vrouw vreest met grote vreeze dat de man, als hij niet door Uw rechtbank in het gelijk wordt gesteld, al is het maar om de vrouw dwars te zitten, hoger beroep zal aantekenen. [...] Vandaar dat de vrouw Uw rechtbank, ondanks het feit dat partijen gewezen echtelieden zijn, verzoekt de man te veroordelen in de proceskosten [...] om hem aldus de lust te ontnemen lichtvaardig in beroep te gaan.”

Feitelijk wil wederpartij de kostenveroordeling dus misbruiken om mij op kosten te jagen en mij er van te weerhouden mijn recht te halen. Het is niet voor niets dat mr. Muurmans, zijn kantoorgenoot mr. Heezemans en het advocatenkantoor ‘Muurmans & Heezemans’ (tegenwoordig ‘Muurmans, Heezemans en De Vries’) in Eindhoven bekend staan als Moddermans en Moddermans.

REDENEN WAAROM:

Ik de Rechtbank eerbiedig verzoek bij beschikking:

1. De vordering van wederpartij volledig af te wijzen, en
2. Wederpartij te veroordelen in de kosten van deze procedure.

[REDACTED], 6 juni 2012

[REDACTED]

PRODUCTIE 1

beschikking

RECHTBANK 's-HERTOGENBOSCH

Sector civiel recht

Zaaknummer :
 Uitspraak : 2 juli 2008

Beschikking betreffende voorlopige voorzieningen in de zaak van

wonende te
 procureur mr. I.E. van Galen,

tegen:

wonende te
 procureur mr. J.J.J.M. van Ruth,

partijen, ook wel aan te duiden als respectievelijk de vrouw en de man.

De procedure

De rechtbank heeft kennisgenomen van het verzoekschrift (met bijlagen) van de vrouw, ontvangen ter griffie op 03 juni 2008.

De zaak is behandeld ter zitting van 25 juni 2008. Verschenen zijn: de vrouw, bijgestaan door mr. I.E. van Galen en de man, bijgestaan door mr. J.J.J.M. van Ruth. Van het verhandelde ter zitting is proces-verbaal opgemaakt.

De beoordeling

Toevertrouwing

Met dit verzoek van de vrouw is de man akkoord gegaan, zodat dienovereenkomstig wordt beslist.

Echtelijke woning

De vrouw verzoekt het uitsluitend gebruik van de echtelijke woning. De man voert verweer. De man verblijft thans in de echtelijke woning en beschikt niet over vervangende woonruimte. De vrouw is met de kinderen vertrokken.

De vrouw stelt noodgedwongen op een camping in Mierlo te verblijven, waar ze tot 27 juni 2008 kan verblijven. De man heeft de vrouw op 5 juni de toegang tot de woning ontzegd, waardoor de vrouw met de kinderen op straat stond. De vrouw heeft een groot belang bij het uitsluitend gebruik van de echtelijke woning, omdat de school van de kinderen vlakbij de echtelijke woning is gelegen. Bovendien zijn de kinderen in de buurt geïntegreerd.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat de vrouw een groter belang heeft bij het uitsluitend gebruik van de echtelijke woning. Het verzoek van de vrouw wordt om die reden toegewezen.

Omgangsregeling

De man heeft vaststelling van een omgangsregeling verzocht.
Partijen zijn ter zitting na te melden omgangsregeling overeengekomen.

De beslissing

De rechtbank:

bepaalt dat de vrouw bij uitsluiting gerechtigd zal zijn tot het gebruik van de echtelijke woning aan de ██████████ te ██████████, met bevel dat de man die woning dient te verlaten en deze niet verder mag betreden;

bepaalt dat de minderjarige kinderen aan de vrouw worden toevertrouwd;

verklaart dat deze beschikking tot zover zonedig met behulp van de sterke arm zal kunnen worden tenuitvoergelegd;

stelt de navolgende regeling inzake de uitoefening van het omgangsrecht vast:
de man is gerechtigd tot omgang met de minderjarige kinderen van partijen in een wisselende periode van drie weken per maand omgang en een week per maand geen omgang:

- in het 1^e weekend met de minderjarige ██████████ op zaterdag van 11.00 uur tot 15.00 uur;
- in het 2^e weekend met de minderjarige ██████████ op zaterdag van 11.00 uur tot 15.00 uur;
- in het 3^e weekend geen omgang;

wijst het meer of anders verzochte af.

Deze beschikking is gegeven door mr. A.M.C. Kolkert, rechter, tevens kinderrechter, en in het openbaar uitgesproken op 2 juli 2008 in aanwezigheid van de griffier.

conc: jwijn

VOOR GROSE/ ~~ASCHRIJF~~
Afgegeven aan procureur mr. Van Ruth
de griffier van de rechtbank
's-Hertogenbosch

Van Ruth

PRODUCTIE 2

beschikking

AFSCHRIFT

RECHTBANK 's-HERTOGENBOSCH

Sector civiel recht

Zaaknummer: [REDACTED]

Uitspraak: 5 juli 2011

Beschikking betreffende gezag en regeling inzake verdeling van zorg- en opvoedingstaken in de zaak van

[REDACTED]
wonende te [REDACTED],
advocaat mr. M.A.E.A. Muurmans,

tegen:

[REDACTED]
wonende te [REDACTED],
advocaat mr. M.F.J. Martens,

partijen, ook wel aan te duiden als respectievelijk de vrouw en de man.

Deze beschikking is een vervolg op de beschikking van deze rechtbank van 5 november 2009, waarvan de inhoud als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd.

Het verdere verloop van de procedure

De rechtbank heeft nog kennis genomen van de navolgende stukken:

- de rapportage van de Raad voor de Kinderbescherming, gedateerd 21 januari 2010;
- de correspondentie, waaronder met name:
 - een brief van de Stichting Maashorst, gedateerd 13 april 2010;
 - een brief van mr. Muurmans, gedateerd 12 mei 2010;
 - een brief van mr. Muurmans, gedateerd 23 september 2010;
 - een brief van mr. Martens, gedateerd 27 september 2010;
 - een brief met bijlagen van de Stichting Maashorst, gedateerd 3 december 2010;
 - een brief van mr. Martens, gedateerd 7 januari 2011;
 - een brief van mr. Muurmans, gedateerd 10 januari 2011;
 - een brief van mr. Muurmans, gedateerd 24 februari 2011;
 - een brief van mr. Martens, gedateerd 18 maart 2011;
 - een brief met bijlagen van mr. Muurmans, gedateerd 9 juni 2011.

De zaak is voor de tweede maal behandeld ter zitting van 21 juni 2011. Verschenen zijn partijen en hun advocaten, alsmede mevrouw Van Vreedendaal namens de Raad voor de Kinderbescherming (hierna: de Raad). Van het verhandelde ter zitting is proces-verbaal opgemaakt.

een positieve manier op ouder niveau te communiceren. Partijen slagen er niet in hun strijd te doen stoppen. De individuele problemen van de ouders beperken de communicatieve mogelijkheden. Beide ouders hebben een eigen visie op de werkelijkheid, hetgeen in het verleden tot vele conflictsituaties heeft geleid. De kinderen worden geconfronteerd met deze heftige strijd, wat beide ouders niet willen. Beide ouders maken zich zorgen over de ontwikkeling van beide kinderen. De vraag is in hoeverre autismeproblematiek een rol speelt. De kinderen vragen meer dan gemiddeld duidelijkheid van hun ouders, welke duidelijkheid zij de kinderen niet in gezamenlijkheid kunnen bieden. Er is een regeling nodig die ervoor zorgt dat de kinderen zo min mogelijk belast worden met de problemen die tussen de ouders spelen. Een gezagspositie lijkt nodig te zijn om dit te kunnen sturen.

De Stichting Maashorst geeft aan dat ouders niet in staat zijn gebleken om zonder begeleiding tot structurele afspraken over een omgangsregeling te komen. Wanneer de strijd tussen de ouders niet stopt dreigen de kinderen daarin klem te komen. Er zal een contactregeling dienen te ontstaan waarbij de kans dat de kinderen in de strijd tussen de ouders in komen dan wel blijven staan verminderd wordt.

De Stichting Maashorst adviseert de rechtbank een derde persoon met juridisch mandaat aan te stellen, die daarmee ook een duidelijke lijn kan uitzetten met betrekking tot een permanente contactregeling en die beide ouders, vanwege hun persoonlijke problematiek, kan steunen in het zicht houden op de effecten en op de (bijzondere) ontwikkeling van kinderen.

Nu de kinderen meer dan gemiddeld vragen van hun ouders, adviseert het Omgangshuis beide ouders ervoor te zorgen dat de beide kinderen psychodiagnostisch onderzocht worden om zo nodig de begeleidingsstijl in en buiten het gezin aan te kunnen passen.

Bij brief van haar advocaat van 10 januari 2011 geeft de vrouw aan dat zij begrijpt dat het Omgangshuis adviseert een derde persoon met juridisch mandaat aan te doen stellen die een lijn uit zou kunnen zetten in de richting van een permanente contactregeling en adviseert de beide kinderen psychodiagnostisch te laten onderzoeken. Geconstateerd wordt dat als de ouders niet in staat zouden blijken te zijn hun strijd te stoppen, de kinderen mogelijk klem komen te zitten. De vrouw is van mening dat de wijze waarop de man dwingend optreedt richting haar onaanvaardbaar is en normalisering van het contact schier onmogelijk maakt. De vrouw vreest dat, indien er niet een tussenpersoon is zoals de Stichting Maashorst adviseert, de man opnieuw over de vrouw heen zal walsen en uiteindelijk elke vorm van contact onmogelijk zal maken, hetgeen tegengesteld is aan wat beide partijen willen. De vrouw is van mening dat een onderzoek door het Ambulatorium noodzakelijk en onvermijdelijk is en zij verzoekt een dergelijk onderzoek te gelasten.

Ter zitting hebben partijen hun standpunten nader toegelicht en heeft de Raad zijn visie op de zaak gegeven.

Uit het verhandelde ter zitting is gebleken dat thans sprake is van een strafrechtelijk contactverbod, op grond waarvan de man tot juni 2012 geen contact mag zoeken met de vrouw. De man heeft aangegeven daarin geen belemmering te zien voor uitoefening van gezamenlijk gezag, daar het contact tussen partijen via hun advocaten kan lopen.

Uit het verhandelde ter zitting is eveneens gebleken dat de man onlangs is gediagnosticeerd met een stoornis in het autistisch spectrum. De vrouw heeft naar aanleiding hiervan

opgemerkt dat deze stoornis van de man het extra moeilijk maakt om te communiceren over zaken betreffende de kinderen.

De Raad heeft ter zitting gesteld zich aan te sluiten bij de rapportage van de Stichting Maashorst. Wat betreft eventueel gezamenlijk gezag heeft de Raad aangegeven bij nadere beschouwing problemen te voorzien, mede gezien de kwetsbaarheid van de kinderen. Volgens de Raad zal een ondertoezichtstelling zeker meerwaarde bieden teneinde de belangen van de kinderen niet uit het oog te verliezen. De Raad vreest dat het voor partijen moeilijk wordt om met elkaar te communiceren wanneer daar geen derde bij aanwezig is die de regie in handen kan houden. Volgens de Raad zullen problemen in de communicatie nog moeilijker te voorkomen zijn nu de man gediagnosticeerd is met een stoornis in het autistisch spectrum, daar dit inherent is aan het ziektebeeld. De Raad heeft aangegeven dat het wellicht thans te vroeg is een uitspraak te doen inzake het gezamenlijk gezag en heeft voorgesteld de beslissing daaromtrent aan te houden.

De vrouw heeft aangegeven zich te kunnen vinden in een ondertoezichtstelling. De gezinsvoogd kan dan starten met begeleide omgang en kan na een jaar aangeven of verlenging van de ondertoezichtstelling wenselijk wordt geacht en kan tevens adviseren over een contactregeling alsmede over het gezag.

De man heeft eveneens aangegeven in te kunnen stemmen met een ondertoezichtstelling. De man vindt het wenselijk dat er iemand aan de zijlijn meekijkt en begeleidt, die ook advies kan uitbrengen. De man heeft verzocht het verzoek tot eenhoofdig gezag af te wijzen, zodat beide partijen met een positief gevoel aan de begeleiding door een gezinsvoogd kunnen gaan beginnen. De man ziet geen problemen met betrekking tot de communicatie.

De vrouw heeft verzocht de beslissing inzake het gezag aan te houden.

De Raad heeft ter zitting verzocht de kinderen onder toezicht te stellen van de Stichting Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant.

De rechtbank overweegt als volgt.

Gezien hetgeen zich tussen partijen heeft afgespeeld en gelet op het feit dat recentelijk is gebleken dat de man gediagnosticeerd is met een stoornis in het autistisch spectrum, is de rechtbank van oordeel dat bezien dient te worden of partijen voldoende in staat zijn met elkaar te communiceren om het gezamenlijk gezag uit te oefenen. De rechtbank zal de beslissing inzake het gezag derhalve aanhouden.

Gezien de stukken en het verhandelde ter zitting blijkt dat het dringend en onverwijd noodzakelijk is de minderjarigen, hangende een nader in te stellen onderzoek naar de vraag of de ondertoezichtstelling geboden is, voorlopig onder toezicht te stellen van de Stichting Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant.

Het verhoor van de belanghebbenden kan niet worden afgewacht zonder onmiddellijk en ernstig gevaar voor de minderjarigen. Deze zullen echter in de gelegenheid worden gesteld hun mening kenbaar te maken ter zitting van de kinderrechter van 11 juli 2011 om 15.15 uur.

De rechtbank zal de beslissing inzake de verdeling van de zorg- en opvoedingstaken aanhouden, nu de gezinsvoogd daaraan invulling zal gaan geven in het kader van de

(voorlopige) ondertoezichtstelling.

Op grond van het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

De beslissing

De rechtbank:

stelt de minderjarigen [REDACTED], geboren te [REDACTED] op [REDACTED] en [REDACTED], geboren te [REDACTED] op [REDACTED] voorlopig onder toezicht van een stichting, te weten:
Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant
Wal 20
5611 GG Eindhoven
voor de duur van drie maanden;

houdt de beslissing met betrekking tot de (definitieve) ondertoezichtstelling aan;

verzoekt de Raad voor de Kinderbescherming om een (definitief) rapport en advies uit te brengen;

beveelt de griffier de belanghebbenden op te roepen voor de zitting van 11 juli 2011;

houdt iedere verdere beslissing **pro forma** aan tot de zitting van deze rechtbank van 3 juli 2012.

Deze beschikking is gegeven door mr. J. Heijerman, rechter tevens kinderrechter, en in het openbaar uitgesproken op 5 juli 2011 in aanwezigheid van de griffier.

conc: mj

Tegen deze beschikking kan -uitsluitend door tussenkomst van een advocaat- hoger beroep worden ingesteld bij het gerechtshof te 's-Hertogenbosch

- a. door de verzoeker en degenen aan wie een afschrift van de beschikking is verstrekt of verzonden, binnen drie maanden na de dag van de uitspraak
- b. door andere belanghebbenden binnen drie maanden na de betekening daarvan of nadat de beschikking hun op andere wijze bekend is geworden.

VOOR AFSCHRIFT
de griffier van de rechtbank
's-Hertogenbosch

PRODUCTIE 3

De beoordeling

De Raad voor de Kinderbescherming voert onder meer het volgende aan. Tijdens de zitting betreffende gezag en regeling inzake verdeling van zorg- en opvoedingstaken, waarop het verzoek tot een voorlopige ondertoezichtstelling is gedaan, werd eveneens gesproken over een definitieve ondertoezichtstelling. Alle aanwezigen, waaronder ook moeder en mr. Muurmans, waren het erover eens dat er een derde persoon met juridisch mandaat nodig is om een duidelijke lijn uit te zetten met betrekking tot een permanente omgangsregeling en die beide ouders en beide kinderen, vanwege hun persoonlijke problematiek, kan volgen en ondersteunen.

De stichting heeft ter zitting kenbaar gemaakt dat een nadere rapportage voor de stichting geen meerwaarde biedt en bevestigt dat ook moeder en mr. Muurmans aangegeven hebben achter een definitieve ondertoezichtstelling te staan.

Van de zijde van vader is ter zitting kenbaar gemaakt dat hij achter een definitieve ondertoezichtstelling staat.

De kinderrechter overweegt als volgt.

Ter zitting werd door alle aanwezige partijen gesteld dat zij en ook moeder, achter een definitieve ondertoezichtstelling staan. Gelet op de omstandigheid dat moeder en haar advocaat, mr. Muurmans, niet ter zitting aanwezig waren, is bepaald de zaak aan te houden om moeder en mr. Muurmans in de gelegenheid te stellen op het verzoek te reageren. Nu mr. Muurmans bij faxbericht van 11 juli 2011 en 12 juli 2011 reeds heeft bericht dat moeder instemt met een definitieve ondertoezichtstelling, acht de kinderrechter zich door deze bevestiging reeds nu voldoende voorgelicht om tot een beslissing te kunnen komen.

De kinderrechter is, gezien de stukken en gehoord de ter zitting verschenen personen, van oordeel dat de in artikel 1:254 lid 1 van het Burgerlijk Wetboek gestelde voorwaarden voor ondertoezichtstelling, zijn vervuld.

De beslissing

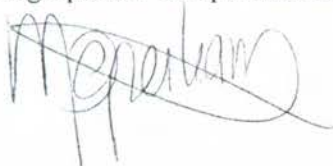
De kinderrechter:

bekrachtigt de beschikking van deze rechtbank van 5 juli 2011 betreffende de voorlopige ondertoezichtstelling;

stelt de minderjarigen voornoemd onder toezicht van een stichting, te weten:
BUREAU JEUGDZORG NOORD-BRABANT,
Wal 20
5611 GG Eindhoven
voor de duur van een jaar;

verklaart deze beschikking uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus gegeven te 's-Hertogenbosch door mr. H.M.A. Opstelten-Dulith, kinderrechter en uitgesproken ter openbare zitting van 12 juli 2011, in tegenwoordigheid van de griffier.

 MZ01

concl: mp

Tegen deze beschikking kan - uitsluitend door tussenkomst van een advocaat - hoger beroep worden ingesteld bij het gerechtshof te 's-Hertogenbosch:

- a) door de verzoeker en degene aan wie een afschrift van de beschikking is verstrekt of verzonden binnen drie maanden na de dag van de uitspraak;
- b) door andere belanghebbenden binnen drie maanden na betekening daarvan of nadat de beschikking hen op andere wijze bekend is geworden.

VOORAFSCHRIJF
de griffier van de rechtbank
's-Hertogenbosch

PRODUCTIE 4

Rechtsbijstand ingevolge toevoegingsnummer [REDACTED], afgegeven door de Raad voor Rechtsbijstand d.d. 20-01-2011 januari 2011 met een eigen bijdrage van € 757 (P 0)

VERWEERSCHRIFT ALIMENTATIE

Aan de rechtbank
te 's-Hertogenbosch

Geeft eerbiedig te kennen:

[REDACTED], wonende te [REDACTED] aan de [REDACTED], verder te noemen de vrouw, te dezer zake woonplaats kiezende te (5612 GA) Eindhoven aan de Gildelaan 34, ten kantore van de advocaat Mr M.A.E.A. Muurmans, die door de vrouw tot haar advocaat wordt gesteld en als zodanig dit verweerschrift ondertekent.

De vrouw heeft kennis genomen van het zijdens [REDACTED], zonder vaste woon- of verblijfplaats, verder te noemen de man, door Mr M.F.J. Martens, advocaat te 's-Hertogenbosch (Postbus 11033, 5200 EA), ingediende verzoekschrift tot vaststelling partneralimentatie

De vrouw kan zich met het verzoek en de gronden waarop dat berust niet verenigen. Zij voert daartoe het navolgende aan:

1. De vrouw erkent het in het inleidend verzoekschrift gestelde met betrekking tot het feit dat partijen voormalige echtelieden zijn en dat de echtscheidingsbeschikking op 25 augustus 2009 is ingeschreven in de registers van de burgerlijke stand.
2. In de echtscheidingsbeschikking is inderdaad geen onderhoudsbijdrage vastgelegd en opgelegd omdat de man geacht wordt/ werd in eigen levensonderhoud te kunnen voorzien.
3. De man stelt dat er sprake is van gewijzigde omstandigheden in die zin dat het hem in geestelijk opzicht slecht gaat en hij schrijft dat toe aan de vrouw die, aldus verzoeker, van alle onderwerpen met betrekking tot de echtscheiding een strijd maakt waardoor de man stelt arbeidsongeschikt te zijn geworden en daarom thans een ZW uitkering ontvangt ad € 229,50 per vier weken hetgeen neerkomt op een netto uitkering van circa € 778,26 per maand. Verzoeker stelt dat dat bedrag aanzienlijk ligt beneden de destijds door de rechtbank vastgestelde netto huwelijksgelerateerde behoefte van € 1.240 netto per maand. De man stelt dan ook dat hij behoefte heeft aan een onderhoudsbijdrage ad bruto € 461,67
4. De vrouw formuleert de navolgende verweren:

4.1 Zij bestrijdt het recht van de man op een onderhoudsbijdrage;

De vrouw is van oordeel dat het de man is die zich gedurende de echtscheidingsprocedure en met name ook daarna dermate ernstig heeft misdragen dat hij daarmee zijn aanspraak op een door de vrouw aan hem te betalen onderhoudsbijdrage heeft verspeeld en dat hij in redelijkheid daarop ook geen beroep meer kan doen nu immers het huwelijk een lotsverbondenheid veronderstelt waarop onderhoudsverplichtingen, ook nadat het huwelijk door echtscheiding is beëindigd, zijn gebaseerd. Een dergelijke lotsverbondenheid brengt met zich mee dat echtgenoten en ook ex echtgenoten een zekere verantwoordelijkheid jegens elkaar voelen en dienen zij enig vertrouwen in elkaar te kunnen stellen. Dat

vertrouwen is door gedragingen van de man dermate ernstig geschonden dat van de vrouw thans in redelijkheid niet kan worden verlangd dat zij nog gedeeltelijk gaat voorzien in zijn levensonderhoud (Rb Almelo 11-11-2009, nr 102328 FA RK 09-548 LJN BK5651).

Het is de vrouw bekend dat man imponeert in de slachtofferrol en hiervan graag overdreven gebruik maakt ten koste van anderen die voor hem voetstoots moeten opkomen. De man externaliseert gigantisch en is extreem dwingend als hij niet op zijn wensen bediend wordt.

Het zou, naar het oordeel van de vrouw, in strijd zijn met de redelijkheid en billijkheid indien de man, die het leven van de vrouw en de kinderen gedurende vele jaren door zijn extreem storende gedragingen heeft vergald en tot een hel heeft gemaakt, thans nog baat zou kunnen vinden bij het alimentatierecht. De door de wetgever vooronderstelde doorwerking van de huwelijkse lotsverbondenheid gaat niet zover dat de vrouw die én de volledige verzorging van de kinderen voor haar rekening neemt en middels arbeid volledig in het levensonderhoud van zichzelf en de kinderen voorziet, thans ook nog maar één cent ten behoeve van de man zou moeten betalen. De vrouw heeft er recht op en er belang bij zich eindelijk in elk opzicht van de man verlost te mogen weten. De vrouw moet de relatie met de man mogen kunnen afsluiten.

Met schroom presenteert de vrouw een aantal zaken waarvoor de man in volle omvang aansprakelijk kan worden geacht. Hij heeft de vrouw en de kinderen, jeugdzorg, de Raad en de advoca(a)t(en) van de vrouw lastig gevallen en bedreigd en aangetast in eer en goede naam en de vrouw gestalkt. In het geding brengen van stukken is onontkoombaar omdat de vrouw op z'n minst aannemelijk zal moeten maken dat de man zich dermate grievend jegens de vrouw heeft gedragen dat niet van haar kan worden gevergd dat zij nog een onderhoudsbijdrage ten behoeve van de man voldoet. Vandaar dat zij hierbij in het geding brengt:

- Een kopie van het vonnis in KG d.d. 23 september 2009. Voor de duidelijkheid dit was het tweede straat- en contactverbod. Het eerste dateert van november 2008 (P 1).
- Brief van verzoeker aan de Stadsredactie van het Eindhovens Dagblad waarin hij zijn situatie schetst (P2).
- Enige stukken uit "Dagboek van een huisman" digitale publicaties door de man op het web waarin de vrouw en ook haar eerdere advocaat worden bedreigd met tegen het leven gerichte misdrijven (maart/ april 2009 en november 2009), waarin de man zich buitengewoon beledigend uitlaat over de vrouw en haar advocaten en de rechter en zowel de vrouw als ook haar huidige advocaat aantast in eer en goede naam en waarin zonder enige schroom of terughoudendheid ook de volledige namen van de kinderen aan een groot publiek bekend worden gemaakt (P3.).
- Het pv van aangifte over de gebeurtenissen op 6 februari 2010 (P4).
- Enige stukken uit "Dagboek van een huisman" van 14 en 15 januari 2010 (P5)

Ook is de man intimiderend verschenen aan het kantoor van de huidige advocaat van verweerster en heeft zich daar misdragen en dreigend opgesteld tegen aldaar werkzaam personeel en is pas vertrokken nadat de politie om assistentie was verzocht en het kantoor van de advocaat van verzoeker de man mobiel gebeld had om zijn acties te staken.

De vrouw verwijst ook nog en met name naar de uitspraak van rechtbank den Haag van 1 juli 2008 (RFR 2008, 114) waarin de rechtbank aangeeft dat in een vergelijkbaar geval wegens de grievende gedragingen van de alimentatiegerechtigde, van de alimentatieplichtige niet gevergd kan worden een bijdrage in het levensonderhoud te betalen.

4.2 Zij bestrijdt de behoeftigheid van de man, althans is van oordeel dat zijn behoefte is afgenomen en/of dat er een einde is gekomen aan een onderhoudsverplichting op grond van BW 1: 160;

De vrouw begrijpt uit het inleidend verzoekschrift dat de man kennelijk geen vaste woon en verblijfplaats heeft. Een en ander lijkt de vrouw niet logisch of aannemelijk en/of in strijd met de waarheid. De man heeft reeds geruime tijd een vaste relatie en verweerster veronderstelt dat hij bij haar verblijf houdt maar dat om uitkeringstechnische redenen (mogelijk van haar) niet kan formaliseren zonder uitkeringsgevolgen. De vrouw onthoudt zich van een ethisch oordeel ter zake maar heeft goede grond te veronderstellen dat de door haar in 2010 aan de man ter beschikking gestelde inboedelgoederen, terug te vinden zijn in haar woning. Op grond van dat feit heeft de man wel degelijk een dak boven zijn hoofd en hebben de man en zijn concubine een voldoende inkomen en is er geen sprake van behoeftigheid en zou er ook op grond van BW 1: 160 inmiddels een einde gekomen zijn aan de onderhoudsverplichting. Zij is van oordeel dat de man Uw rechtbank nader dient te informeren over zijn feitelijk verblijf en de opslag van zijn goederen bij gebreke waarvan de vrouw Uw rechtbank verzoekt daaruit haar eigen conclusies te trekken.

Voor zover al zou komen vast te staan dat de man niet samenwoont met zijn vriendin, dan is de vrouw van oordeel dat het er voor moet worden gehouden dat de man kennelijk geen woonlasten heeft en dat dat feit zijn behoefte beperkt tot de bijstandsnorm voor een alleenstaande dakloze en welke behoefte voor zover haar bekend neerkomt op een netto bedrag ad € 15,00 per dag. Zou zijn behoefte groter zijn dan de huidige uitkering, dan kan hij een aanvullende WWB uitkering aanvragen en de beoordeling of hij daarvoor in aanmerking zou komen komt dan te liggen bij een orgaan (een sociale dienst) die haar eigen instrumentarium heeft een onderzoek te doen naar zijn behoefte en aanspraken en kan, als die dienst al van oordeel zou zijn dat er een aanvullende uitkering zou moeten worden verstrekt een eigen afweging maken of dat zou moeten leiden tot bijstandsverhaal. De vrouw is van oordeel dat die weg haar in ieder geval aanvullende bescherming biedt tegen onterechte aanspraken van de man waartegen zij onmogelijk in staat is sluitend bewijs te vergaren.

5. Kostenveroordeling.

De vrouw vreest met grote vreeze dat de man, als hij niet door Uw rechtbank in het gelijk wordt gesteld, al is het maar om de vrouw dwars te zitten, hoger beroep zal aantekenen. De man zou zich, gezien het verweer van de vrouw vooraf hebben moeten realiseren dat zijn actie gedoemd is te mislukken. Vandaar dat de vrouw Uw rechtbank, ondanks het feit dat partijen gewezen echtelieden zijn, verzoekt de man te veroordelen in de proceskosten al is het maar in de eigen bijdrage en griffierechten om hem aldus de lust te ontnemen lichtvaardig in beroep te gaan.

REDENEN WAAROM:

de vrouw zich wendt tot Uw rechtbank met beleefd verzoek de man in zijn verzoek niet-ontvankelijk te verklaren danwel het verzoek van de man af te wijzen als zijnde ongegrond danwel enig andere beslissing te nemen met betrekking tot de hoogte van de door de vrouw te betalen bijdrage en wel zodanig als dat Uw rechtbank vermeent te behoren en met veroordeling van de man in de kosten van deze procedure;

Eindhoven, 9 maart 2011

Advocaat

